

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. LVII. Quòd homo non sit nimis deiectus, quando in aliquos labitur defectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

posuisti mihi. Verè vita boni monachi, crux est, & dux paradisi. Inceptum est, retrò abire non licet, nec relinquere oportet.

§ Eia fratres, pergamus simul, Iesus erit nobiscum: propter Iesum suscepimus hanc crucem: propter Iesum perseueremus in cruce. Erit adiutor noster, qui est dux noster, & præcessor. En, rex noster ingreditur ante nos, qui pugnabit pro nobis. Sequamur viriliter, nemo metuat terrores; simus parati mori fortiter in bello, nec inferamus crimen gloriæ nostræ, vt fugiamus à cruce.

CAP. LVII.

*Quòd homo non sit nimis deiectus,
quando in aliquos labitur
defectus.*

FILI, magis placent mihi patientia & humilitas in aduersis, quàm multa consolatio & deuotio in prosperis. Vt quid te contristat, paruum factum contra te dictum? Si amplius fuisset, commoueri non debuisses. Sed nunc permitte transire: non est primum,

mum, nec nouum, nec vltimum erit, si diu vixeris. Satis virilis es, quamdiu nil obuiat aduersi: Benè etiam cõsulis, & alios nosti roborare verbis: sed cùm ad ianuam tuam venit repentina tribulatio, deficis consilio & robore. Attende magnam fragilitatem tuam, quam sæpiùs experiris in modicis obiectis: tamen pro salute tua ista fiunt, cùm hæc & similia contingunt.

2 Pone, vt melius nosti ex corde: & si te tetigit, non tamen deiiciat, nec diu implicet. Ad minus sustine patienter, si non potes gaudenter. Etiam si minus libenter audis, & indignationem sentis: reprime te, nec patiaris aliquid inordinatum ex ore tuo exire, vnde paruuli scandalizentur. Citò conquiescet commotio excitata, & dolor internus reuertente dulcorabitur gratia. Adhuc viuo ego (dicit Dominus) *Is. 49.* iuuare te paratus, & solito amplius consolari; si confisus fueris mihi, & deuotè inuocaueris.

3 Anima quior esto, & ad maiorem sustinētiam accingere. Non est totum frustratum, si te sæpiùs percipis tribulatum, vel grauiter tentatum. Homo

L es,

es, & non Deus: caro es, non Angelus. Quomodo tu posses semper in eodem statu virtutis permanere, quando hoc *Genes. 3* defuit angelo in cælo, & primo homini in paradiso? Ego sum, qui mœren-tes erigo sospitate: & suam cogno-
scentes infirmitatem, ad meam pro-
ueho diuinitatem.

Pf. 118. 4 Domine, benedictum sit verbum
tuum, dulce super mel & fauun,
ori meo. Quid facerem in tantis tri-
bulationibus & angustiis meis, nisi
me confortares tuis sanctis sermo-
nibus? Dummodò tandem ad portum
salutis perueniam, quid curæ est,
quæ & quanta passus fuero? Da finem
bonum: da felicem ex hoc mundo
transitum. Memento mei Deus meus,
& dirige me recto itinere, in regnum
tuum. Amen.

CAP. LVIII.

*De alioribus rebus, & occultis iudi-
ciis Dei, non scrutandis.*

FILI, caueas disputare de altis ma-
teriis, & de occultis Dei iudiciis:
cur iste sic relinquatur, & ille ad tan-
tam